

3393

Maria Nilsson, Märserum.

Och jungfrun hon gångar sig till sjöstranden ner
för att skåda det brusande hav
då fick hon se ett skepp komma
för uti hoppsan sa tjallifallira
där unge greven var.

Den allra yngste greven
som på detta skeppet var
han vill med jungfrun förlova sig
uti hoppsan sa tjallifallira
så unger som han var.

Då tar han upp guldringarna fem
satte dem uppå jungfruns hand
tag den, tag den, min lilla vän
uti hoppsan sa tjallifallira
det är ett kärleksband.

Vad skall jag säga till min moder
när jag sen kommer hem?
O, säg, O, säg, min lilla vän
uti hoppsan sa tjallifallira
att du har hittat den.

Att ljuga för min moder
det tror jag väl ej går an
nej, bättre är att tala sant
uti hoppsan sa tjallifallira
det är ett vänskapsband.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

3393

Nu reser jag bort uti årena fem
sen kommer jag hem igen.
Ja, res, ja, res, min lilla vän
uti hoppsan sa tjallifallera
och kom sen hem igen.

När åren gått till ända
så kom han hem igen
så sadlar han uppå sin åsna
uti hoppsan sa tjallifallira
och frågade efter sin brud.

Säg, du har varit för länge
i dag står din kärasti brud

Sen tog han jungfruns snövita hand
och dansade sakta omkring
så sakta som de dansade
uti hoppsan sa tjallifallira
så bleknade hon på kind.

Varför är du bleker på kind?
som förr var så rosenröd.
Jo, folket genom sanning
uti hoppsan sa tjallifallira
och sagt, att du var död.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

3393

Har folket talat genom sanning
och sagt att jag var död
så vänta blott en liten stund
uti hoppsan sa tjallifallira
så skall du få se mig död.

Så gick han i uti kammaren
och skrev ett skiljebrev
när brevet det var färdigt
uti hoppsan sa tjallifallira
så stängde han dörren till.

Så tog han upp sin förgyllda kniv
och stack den i bröstet på sig
så blodet det började rinna
uti hoppsan sa tjallifallira
och snart så var han död.

Gud nåde mig, arma människa,
som så sig burit åt
den ene är jag vigder vid
uti hoppsan sa tjallifallire
och den andre simmar i blod.

Se fåglarna under himmelen
de para sig par om par
så skola även du och jag min vän
uti hoppsan sa tjallifallira
hos Gud i himmelen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

3393

Maria Nilsson, Märserum.

y

Goderafton I som hemma är
maj vare välkommen
för i afton så vilja vi gästa här
linden den bär gröna löv om våren.

Nu sätta vi maj uti eder dörr
för här ha vi inte varit förr
Vi hörde lärkans ljuva musik
hon spelade så ljuveligt, hon lockade oss hit.

Och lärkan hon spelade
och lilla göken gal
och all blad och blommor
de spricka ur sin skal.

Och såningsmannen sår sin säd
Gud give honom lycka och välsignelse därmed.

Och hönan värper ägg på fat
till äggakaka och äggamat.

Nu hörer vi mor uppå golvet gå
hon letar efter ägg i varenda vrå.

Och far han är en goder man
han hjälper till så gott han kan.

Och kan vi ej de äggen få
så låt den blanka riksdalern gå.

Och kan vi inte riksdalerna få
så låt den bruna buteljen gå.

3393

Hav tack, hav tack, du flicka skön
en vacker fästeman skall bliva din lön.

Hav tack, hav tack, både far och mor
för gåvan den både fager och stor.

Godnatt och tack det skall ni ha
för gåvan den var ganska bra.

Nu sätta vi maj uti eder trapp
och lyfta på hatten, och säger: Godnatt!

Maria Nilsson.

En jägare gick sig att jaga
uti en lund så grön
är du med på det.

Där mötte han en flicka
som var skön
är du med på det.

Varthän, varthän, sköna flicka
och så du stolta mo
är du med på det.

Jo, jag skall gå till min fader
" " " " " " "
" " " " " " "

som bor i lunden grön
är du med på det.

3393

Vad skall du göra hos din fader
som bor i lunden grön.

Jo, jag skall plocka blommor
" " " " "
och binda kransar av.

Vem skall de kransarna hava
" " " " "
som du nu binda skall
är du med på det.

Det skall min fästeman hava,
som plöjer böljan blå.

Vad heter då din fästeman,
som plöjer böljan blå?

Min fästeman han heter Erik
som plöjer böljan blå.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7